

8 · INTERVJU

**KOLESARSTVO
JE DOBRA ŠOLA
ZA ŽIVLJENJE**

12 · OSREDNJA TEMA

**PARTICIPATIVNI
PRORAČUN
CELJE PO MOJE**

25 · OD BLIZU

**MČ HUDINJA
OD DVEH VAŠIC
DO MESTNE ČETRTE**

JUNIJ 2025

ŠTEVILKA 43

Celje

<p>3 UVODNIK
Poletje v treh aktih</p> <p>4 CELJSKI MOZAIK</p> <p>6 INTERVJU
Kolesarstvo je dobra šola za življenje!</p> <p>9 ANEKDOTA
Skupaj zmoremo vse</p> <p>10 OD BLIZU
Človeška prihodnost ter sobivanje z robotiko in umetno inteligenco</p> | <p>11 (NE)ZNANI
Urša Borlak</p> <p>12 OSREDNJA TEMA
Participativni proračun Celje po moje</p> <p>14 NAJ TI POVEM
Esra Dagtekin Mirt, Sahin Cetin</p> <p>15 ZGOD(B)OVINA
Osvoboditev Celja</p> <p>16 POKLICNA GASILSKA ENOTA CELJE
70 let ognjenega poguma</p> | <p>18 POTEKANJE
Mestna četrt Hudinja</p> <p>21 NAGRADNI SUDOKU</p> <p>22 Z DRUGE STRANI
Prostor, ki povezuje mesto</p> <p>23 PRIREDITVE</p> |
|---|---|---|

Kazalo

Izdajatelj
Mestna občina Celje

Urednica
Snežana Delakorda

Uredniški odbor
mag. Barbara Bošnjak, Robert Gorjanc, Sara Krajnc, Alen Obrez, Alja Tihle, Monika Tominšek

Oblikovanje
Medias kreativ, d. o. o.

Naslovna fotografija
Robi Valenti

Lektoriranje
Sonja Benčina

Tisk
Filter urbane rešitve, d. o. o

Naklada
21.300 izvodov

Mnenja in predloge pošljite na:
casopis@celje.si ali
Celje · Časo.pis
Trg celjskih knezov 9
3000 Celje

Nagradni sudoku

Vabimo vas, da preizkusite svojo spretnost in rešite naš nagradni sudoku na strani 19. Srečneža čaka priročna nagrada – bidon Mestne občine Celje. Ne zamudite priložnosti za zabavno miselno rekreacijo. Izpolnjen sudoku skupaj z vašim imenom in priimkom ter naslovom pošljite na caso.pis@celje.si ali Celje Časo.pis, Trg celjskih knezov 9, 3000 Celje, do 30. 6. 2025. Splošni pogoji nagradne igre so objavljeni na spletnem naslovu: https://moc.celje.si/images/mestni_casopis/novo/Pravila-nagradne-igre.pdf

Poletje v treh aktih

Maša Krajnc

letošnja prejemnica kristalnega celjskega grba

Poletje je bilo v času mojega stalnega prebivanja v Celju vedno obdobje aktivnega oddiha – prekinitve s šolskimi obveznostmi in priložnosti za drugačne vrste izkušenj. V iskanju dogajanja smo se s prijateljicami rade udeleževale umetniških razstav in prireditev, ki bi nas spoznavale s širšo skupnostjo in nam širile obzorja. Dobro se spominjam, na primer, obiska Festivala Račka 2018 tik pred začetkom študija, ko so mi bile nekatere teme, s katerimi se danes tudi raziskovalno ukvarjam, predstavljene na meni nove, umetniško inovativne načine. Naslovljeni motivi čustev, intimnosti in spolnih vlog so se srečevali s širšimi družbeno-ekonomskimi temami, kot je dvojnost razmerja med intimnostjo in kapitalizmom.

Amsterdam, kjer sem opravljala magisterij, prav teme intimnosti in produkcije upodablja v svojem bitu. Je mesto, ki je v 17. stoletju postalo središče kolonialne trgovine in svetovnih financ. Znameniti kanali, ob katerih se je v poletnem času doživljajsko sprehajati, so bili nekoč del logističnega sistema, namenjenega pretoku blaga, ljudi in kapitala. Komodifikacija intimnosti ob tem ni bila odklon, temveč strukturna nujnost. Famozno okrožje rdečih luči v bližini pristanišča se je odzivalo na prisotnost moške delovne sile in ponujalo reguliran dostop do druženja v okviru iste gospodarske logike, ki je uravnavala blago. To okrožje je danes

zgolj turistična atrakcija, prakse pa ostajajo, so globalne in spremenjene v svoji obliki. Danes Amsterdam nedvomno goji prostore upora in razmisleka – od bolj alternativnih umetniških prizorišč do muzejev, kot je Stedelijk, ki sem jih v poletnih obdobjih pogosto obiskovala.

Po študiju v Amsterdamu zdaj z doktoratom iz sociologije nadaljujem v Firencah – v mestu s povsem drugačno zunanostjo, a z odzvanjanjem primerljivih struktur. Če je Amsterdam simbol kapitalizma v njegovi zgodovinski ekspanziji, so Firenze njegova predzgodba: mesto, kjer se je z renesanso oblikoval moderni subjekt, individualizem, in z njim zgodnje oblike kapitala, mecenstva, bančništva. Umetnost, ki jo danes občudujemo kot univerzalno dediščino, je pri tem igrala pomembno politično in ekonomsko vlogo. Galerija Uffizi je ena od bogatih prostorov, ki jih želim večkrat obiskati to poletje, ob premoru od akademskih obveznosti.

Hkrati se veselim vrnitve v Celje, kjer bom nadaljevala s svojo navado iskanja prostorov za razmislek, začeni z obiskom Galerije sodobne umetnosti, ki je že dolgo del mojega poletnega ritma. Bralce vabim, naj bodo to poletje še posebej pozorni na prireditve v Celju in naj ponovno obišejo mestna umetniška prizorišča, ki jih zagotovo ne bodo pustila ravnodušnih.

FOTO: OSEBNI ARHIV

Foto: Vizualizacija

Evropska sredstva za 2. fazo obnove Stare grofije

Mestna občina Celje bo prejela nekaj manj kot milijon evrov nepovratnih sredstev iz evropskih virov, kar ji bo omogočilo nadaljevanje obnove Stare grofije, enega najpomembnejših kulturnih spomenikov v Celju. Druga faza prenove je zamišljena kot ureditev razstavnih prostorov za in situ prikaz arheoloških ostalin rimske vile, ki so bile najdene ob prenovi Muzejskega trga, vključno z osvetlitvijo arkadnih hodnikov in obnovo fasade najlepše renesančne stavbe v mestu.

Končali EPC Trnovlje jug, začenjamo EPC Bežigradska zahod

S strokovnim dogodkom v okviru podpornih storitev za podjetja, ki je bil namenjen umetni inteligenci (na njem je sodelovala ministrica za digitalno preobrazbo mag. Ksenija Klampfer), smo zaključili projekt »Ureditev Ekonomsko-poslovne cone Trnovlje jug.« Začenjamo pa že nov podoben projekt, »EPC Bežigradska zahod«, kjer bomo kot v Trnovljah infrastrukturno in komunalno uredili zemljišča za širitev in razvoj poslovnih dejavnosti – prav tako z evropskimi sredstvi iz Načrta za okrevanje in odpornost (NOO).

Foto: Andraž Purg

Grajske poti uradno odprte

V sklopu Meseca športa smo s pohodnim in tekaškim dogodkom slovesno odprli Grajske poti, ki Celje že od konca lanskega leta še tesneje povezujejo z naravo in bogato zgodovino. Dogodek je združil pohodnike ter ljubitelje narave in dediščine, ki so pot zaključili na Celjskem gradu. Tam sta zbrane nagovorila župan Matija Kovač in minister Matjaž Han, sledilo pa je sproščeno druženje ob razgledih in viteškem programu. Največji športni navdušenci so se preizkusili na prvem Teku na Friderikov stolp – premagati so morali skoraj kilometer vzpona po Grajskih poteh, na poti do cilja pa jih je čakalo še 116 stopnic do vrha te prepoznavne grajske vedute.

Foto: Andraž Purg

30 let edinega otroškega muzeja v Sloveniji

Hermanov brlog, edini otroški muzej v Sloveniji, praznuje 30-letnico delovanja. Svoja vrata je prvič odprl 7. marca 1995, od takrat pa si je muzej ogledalo približno 400 tisoč obiskovalcev. Glavni cilji Hermanovega brloga so ozaveščanje o pomenu slovenske in svetovne kulturne dediščine, razvijanje pozitivnega odnosa do zgodovine, učenje za trajnostni razvoj in krepitev temeljnih človekovih vrednot. Zaščitni znak otroškega muzeja je maskota Herman Lisjak, ki ga je ustvarila akademska slikarka Jelka Reichman.

Foto: MNZC

Na Olimpu nova vadbena površina za mlade nogometaše

Foto: MOC

Nov vrtec Čira čara

V maju smo položili temeljni kamen za gradnjo nove enote Vrtca Zarja na Škapinovi ulici, Čira čara. Šestoddelčno enoto bo lahko obiskovalo okoli 130 otrok, ki jim bodo na voljo sodobni prostori in veliko zunanjih površin. Vse igralnice s terasami bodo umeščene v pritličje nove stavbe, ki bo zasnovana kot otrokom prijazen, funkcionalen in energetsko učinkovit prostor. Nova enota bo imela med drugim tudi prostor za ustvarjanje, knjižnico, prostor za starše in posebej urejen prostor za individualno delo z otroki. Gradnja bo trajala predvidoma 15 mesecev.

Foto: Gregor Katič

BESEDA: VASJA JAGER
FOTO: ROBI VALENTI

Kolesarstvo je dobra šola za življenje!

BRANE MERNIK, DOBRI DUH CELJSKEGA KOLESARSTVA

Po zaslugi medgalaktično odmevnih uspehov slovenskih kolesarskih zvezdnikov Primoža Rogliča in Tadeja Pogačarja je v zadnjih letih v Sloveniji popularnost kolesarstva eksplodirala. Tudi na cestah in stezah v Celju in okolici je moč opaziti vse več moških in žensk v pajkicah, ki zagreto sučejo pedala. Pa bi bilo za vse dobro, da bi jih bilo še več; kot poudarja predsednik Kolesarskega društva Celje Brane Mernik, ima ta na videz preprosta dejavnost, ki se je človek lahko loti še v pozni starosti, kopico koristi tako za posameznika kot za skupnost.

BRANE MERNIK

BRANE MERNIK

Vrsta mojih kolegov, s katerimi sem v mladih letih našel košarko in nogomet, me sedaj nagovarja, naj presedlam na kolo in se jim pridružim. Pa imam kar nekaj pomislekov – prvi je, da je kolesarjenje drag šport in da oprema, predvsem dobro kolo, stane več, kot si lahko privoščim.

Takšno razmišljanje je mogoče na mestu pri tistih, ki pričakujejo, da bo kolo v veliki meri vozilo namesto njih; tisti, ki kupujejo kolo v prvi vrsti za to, da bi oni vozili kolo, pa lahko dobijo zelo solidnega po precej ugodni ceni. Malo je treba pobrskati po spletu in se hitro najde. Reciva, da za približno tisoč evrov dobiš rabljeno, solidno »specialko« (cestno kolo, op. V. J.). Kar je več kot dovolj za rekreativno vožnjo na srednje in daljše proge. Mnogo bolj kot kolo je pomembno telo – torej v kakšni formi je človek.

Moj drugi pomislek glede kolesarstva je varnost. Včasih me prav nič ne mika, da bi se zgolj v pajkicah in dresu in z nekaj kilogrami železa pod seboj šel bosti z divjaki, ki terorizirajo slovenske ceste. Veste, da je bilo lani v Sloveniji zabeleženih 1.500 nesreč, v katere so bili vpleteni kolesarji?

Ta šport je nevaren ravno toliko, kolikor si sam neroden in nepazljiv. Zato v naše društvo jemljemo le otroke, ki so opravili izpit za kolo; toliko, da vedo, katera cesta je prednostna in kaj pomeni kateri znak. Drugi pogoj za varno vožnjo je, da spremljaš promet, vnaprej načrtuješ pot in se izogibaš glavnim cestam, če je le mogoče. K sreči imamo okoli Celja veliko stranskih cest in stez, po katerih lahko kolesarimo. Tretji in ključni pogoj pa je, da si pri vožnji zbran in osredotočen na dogajanje okoli sebe.

No in še moj tretji in ključni pomislek glede kolesarjenja – malo za šalo malo zares: slišal sem, da intenzivno guljenje sedeža škoduje prostati. Kako je s tem, takole kot moški moškemu?

Iz izkušenj vam povem, da je to samo urbani mit, ki nikakor ne drži. Vsekakor boste svojemu telesu bolj škodili, če ne boste migali, kot pa če greste na kolo. Poleg plavanja je kolesarjenje telesu najbolj primerna in tudi varna oblika rekreacije.

Katere pa so za vas najlepše kolesarske poti v okolici Celja?

Med klubskimi treningi se zelo radi vozimo ob Savinji proti Laškemu, po kolesarski stezi do Tremelij. Veliko vozimo tudi po Savinjski dolini, manj pa denimo proti Kozjanskemu in Obsotelju, ker na tej razdalji kolesarske poti še niso povsem urejene. Ko bo to enkrat pripravljeno, se bomo rade volje podajali tudi v tiste konce.

Tudi za gorsko kolesarjenje je po hribih okoli mesta dosti opcij, zlasti v okolici grajskega hriba.

To drži. Vendarle pa je težava, da drugje ni prav dosti urejenih prog, ki bi bile rezervirane izključno za gorsko kolesarjenje. Težko je iti na primer na Celjsko kočo in se potem spuščati po pešpoti, ker boš motil številne sprehajalce – ki ti bodo to tudi dali vedeti. Tako da se ne boš počutil ravno zaželenega. V društvu imamo tudi sekcijo za gorsko kolesarstvo; njeni člani in članice so si našli odročne gozdne steze, na katerih trenirajo.

V kolikšni meri pa je za kolesarjenje primerno samo mesto Celje? Je v njem zadosti kolesarskih stez in ali so te ustrezno povezane med seboj, da bi se lahko v enem kosu pripeljal na primer od Bukovžlaka do Lopate ali od Savinje do Nove vasi?

V zadnjih letih se je stanje izboljšalo, ker je občina pričela označevati kolesarske poti z rdečo črto meter in pol od roba cestišča. Moram reči, da se šoferji tega kar držijo in da so vse bolj strpni do kolesarjev. Res pa je, da teh poti hitro zmanjka, ko prideš par kilometrov iz centra. Tako da bi se vedno dalo še kaj izboljšati.

Menda tudi celjski župan Matija Kovač rad zavrti pedala. Ste kdaj že vozili z njim?

Moram reči, da ga med klubskimi treningi še nismo srečali na kolesu. Naj bo to priložnost, da ga javno povabimo na kakšno skupno turico in druženje s kavico po njej (smeh). Lahko sam izbere, kam bi šli; mi ga bomo v vsakem primeru veselili.

To bo odlična priložnost, da kakšno rečete tudi o celjskem kolesarskem društvu in vaših potrebah. V predstavitvenem prospektu ste namreč zapisali, da vam za najvišje

dosežke manjka, citiram, »le še korak, posluš lokalne skupnosti«. Kakšen korak, kakšen posluh?

Hja, saj moram priznati, da se v zadnjem času zadeve spreminjajo na bolje. To ne pomeni, da pod prejšnjim županom ni bilo posluha za kolesarstvo; ključna ovira je bila, da je naše društvo še precej mlado, komaj dobrih pet let šteje, kar pomeni, da se je šele pred nedavnim lahko pričelo prijavljati na občinske razpise – zakonodaja namreč določa, da mora društvo obstajati vsaj tri leta, da lahko kandidira za javna sredstva. Letos smo tako že uspeli na enem razpisu. Obeti so dobri, občina in kolesarska zveza imata posluh za nas. V kratkem naj bi dobili status društva, ki deluje v javnem interesu.

Da je kolesarstvo celjski šport prihodnosti, kažeta dejstva, da bo tudi letos skozi Celje tekel del druge etape Dirke po Sloveniji, konec junija pa bo občina skupaj s Kolesarsko zvezo Slovenije organizirala državno prvenstvo. Kako pomembni sta ti prireditvi za razvoj kolesarstva v našem mestu?

Izjemno pomembni. Dirka po Sloveniji vsako leto pritegne veliko število gledalcev, a za nas je organizacija državnega prvenstva za mladince in člane skoraj še večja stvar – to se namreč v Celju doslej še ni zgodilo. Tekmovanje bo sestavljeno iz kronometra, ki bo imel

štart pri Hali Golovec in bo potekal po obvoznici do Levca in nazaj do Celja; po dnevu počitka bo sledila še klasična cestna dirka okoli Šmartinskega jezera in Golovca s pentljo okoli mestnega središča, od tam pa na Ostrožno in spet proti jezeru.

Prej sva se dotaknila financiranja; kako pa je s sponzorji? Pričakoval bi, da bodo celjska podjetja prepoznala potencial vašega kluba.

Zaenkrat imamo na tem področju precejšnjo sušo. Imamo par manjših donatorjev, v glavnem pa se skušamo znajti sami, velik del finančnega vložka prispevajo starši. Ta vložek pa narašča s starostjo; s preskokom v kategorijo starejših mladincev se strošek na posameznega tekmovalca poveča na 3.500 do 5.000 evrov letno. Kajti takrat moraš voziti tudi po tekmah v tujini, za to pa v klubu potrebujemo celo ekipo – najmanj dva trenerja, kombi in spremljevalno vozilo, rezervno kolo ... Ker teh sredstev zaenkrat nimamo, naši mladinci odhajajo v večje klube – v kolikor preprosto ne končajo

kariere. Zato bi bili neizmerno veseli generalnega sponzorja, ki bi nas sistematično spremljal.

Treba je poudariti, da si tak sponzor lahko obeta odličen izkupiček za vsak vloženi cent. Kajti vaši mladi tekmovalci in tekmovalke so med najboljšimi, če ne kar najboljši v vsej državi. Zlate medalje in zmage na domačih in tujih tekmah ter naslovi državnih prvakov se kopičijo iz leta v leto.

Mislim celo, da smo v razmerju med številom tekmovalcev in finančnim vložkom na eni ter osvojenimi lovorikami na drugi strani najboljši v vsej Sloveniji. To nam priznava tako krovna Kolesarska zveza Slovenije kot ostali klubi. Kar pomeni, da v Celju resnično delamo na visoki ravni in da imajo naši kolesarji in kolesarke lepo perspektivo.

Torej ni nemogoče, da bi ob pravih pogojih v naslednjih desetih letih iz Celja prišel novi Primož Roglič ali Tadej Pogačar?

To sta sicer ekstremni klasi, ampak dejstvo je, da v klubu imamo tekmovalce, ki ju vsaj v tem trenutku že dosegajo. Vem, da se sliši neverjetno, ampak tako je. Na Fakulteti za šport so doslej testirali tri naše najbolj nadarjene petnajstletne tekmovalce – med drugim so izmerili njihovo mišično moč in pljučno kapaciteto in izkazalo se je, da imajo vsi telesne predispozicije dejansko na ravni Rogliča in Pogačarja. Torej resnično vrhunske, v svetovnem vrhu; med testiranimi je bil tudi moj sin, zaradi katerega so nato celo dvignili lestvico testirancev med 15. in 16. letom na še

višjo raven – zgolj kot zanimivost. To še ni garancija uspešne kariere, kajti kolesar se v resnici razvije šele, ko neha rasti, torej po 18. letu. Ampak talent je vsekakor tukaj; vse je odvisno od tega, kako ga bomo razvijali.

Kako pomembno pa je kolesarstvo in šport nasploh za uravnotežen razvoj otroka?

Ta povezava je nedvoumno dokazana. Sam opažam jasno povezavo med uspehom v kolesarstvu in v šoli. Praviloma se dogaja, da tisti, ki napredujejo v športu, napredujejo tudi pri pouku. Ker jim treningi privzgojijo vztrajnost in delovne navade in okrepijo pozornost. Na dolgi rok tako skupnost dobi več zdravih, uspešnih, pa tudi solidarnih in odprtih ljudi, ki znajo delovati v skupini in slediti svojim ciljem. V dobi mobilnih telefonov pa preveč ljudi sledi le hipnim vzgibom in išče bližnjice do rezultatov, a bližnjic največkrat ni. Kolesarstvo je dobra šola za življenje, ker te nauči, da boš s trdim delom dosegel, kar si zastaviš, in da se boš znal hitro pobrati, če si enkrat padel. Pri svojih pobih vidim, kako jima je vse lahko, kadar zmagujeta, in kako pride kriza, ko ne gre vse, kot sta si zamislila. Tedaj potrebujeta tolažbo, spodbudo in predvsem razlago, da se nič ne zgodi čez noč.

Sami ste bili uspešen tekmovalec, enako velja za vašo ženo, sedaj gresta po vajinih stopinjah tudi sinova Oskar in Sven. Kaj je torej kolesarstvo dalo vašo družini?

Res je, smo kolesarska družina. Žena se ni ukvarjala s športom, ko sva se spoznala, nakar se je kmalu navdušila nad kolesarjenjem in danes velja za najbolj uspešno v družini – osvojila je kar pet naslovov državne prvakinja. Tudi Sven s šestimi in Oskar z enim sta izjemno uspešna, samo jaz sem brez njega (smeh). Vsekakor nam je šport dal ogromno krasnih trenutkov in nas še trdneje povezal kot družino. Zato bi položil bralkam in bralcem na srce, naj si vzamejo čas, gredo na kolo, naj naredijo nekaj za svoje zdravje, naj se družijo in skupaj naužijejo narave in našega lepega mesta. Pa četudi se peljejo s KolesCem v Laško.

Je v tem primeru amaterjem, kot sem sam, za hidracijo in regeneracijo dovoljen tudi kakšen izdelek tamkajšnje pivovarne?

Vsekakor, a predvsem če gre za brezalkoholno pivo. Alkohol in vožnja – pa četudi kolesa – ne gresta skupaj.

“K sreči imamo okoli Celja veliko stranskih cest in stez, po katerih lahko kolesarimo.”

Skupaj zmoremo vse

Anekdota

V klubu smo stopili skupaj, strnili vrste
in si tiho, a trdno obljubili, da se ne bomo vdali.

BESEDA: DUŠAN KONDA

Ko smo 2. junija 2006 izgubili vse in ko je do tal pogorela stara čolnarna na Špici, se nam je za trenutek zdelo, kot da je z ognjem izginilo tudi vse, kar smo dolga leta gradili – ne le v materialnem, ampak tudi v simbolnem smislu. A tisti dan se je zgodilo še nekaj drugega. V klubu smo stopili skupaj, strnili vrste in si tiho, a trdno obljubili, da se ne bomo vdali. Sam pri sebi pa sem se zaklel, da bomo – ne glede na vse – zgradili novo, sodobno čolnarno. In ne kakršnokoli. Takšno, ki ne bo postala le dom našim čolnom, ampak tudi prostor prijateljstva, kjer se bodo še naprej rojevale zgodbe, športni uspehi in spomini.

Zagnali smo se v akcijo. Z velikim srcem, brez velikih besed. S pomočjo številnih sponzorjev, donatorjev, različnih virov financiranja in – kar je najpomembnejše – nešteti parov delovnih rok smo člani kluba skupaj opravili več kot 8000 prostovoljnih ur. Gradbišče je postalo naše drugo igrišče. Med vikendi, po službah, v dežju in soncu – vsak je prispeval, kar je lahko. In ko se je pred nami začela dvigovati nova zgradba, ki sta jo brezplačno projektirala naša prijatelja, arhitekta Matjaž Gril in Klavdij Kikelj, je raslo še nekaj več – občutek, da zmoremo, ko stopimo skupaj.

Na gradbišču se je zvrstilo nešteto anekdot. Delo je bilo naporno, a prežeto z veliko smeha, improvizacije in topline. Najlepše pa je bilo to, da so se tisti, ki so skupaj polagali temelje nove čolnarne, povezali tako močno, da so si pozneje pomagali tudi pri projektih, ki niso imeli nič skupnega s čolnarno na Špici. Iz solidarnosti se je rodila skupnost.

En dogodek pa mi še danes nariše nasmeh na obraz – in vedno znova potrdi, da se dobre stvari res vračajo. Bilo je neko nedeljsko jutro decembra 2009, ko smo na tleh nove čolnarne polagali stiropor. Bil je navaden zimski dan, rahlo meglen, roke mrzle, a volja močna. In potem – kar naenkrat se je pred nami pojavil Bajaga s svojim bendom. Dan prej so imeli koncert v Golovcu, prespali pa so v hotelu Faraon, le nekaj metrov stran. Prijateljsko smo si podali roke, poklepetali, se nasmejali – in kaj kmalu so se fantje lotili dela. Skupaj smo položili nekaj kvadratov stiropora, kot da bi bili del naše ekipe že od nekdaj.

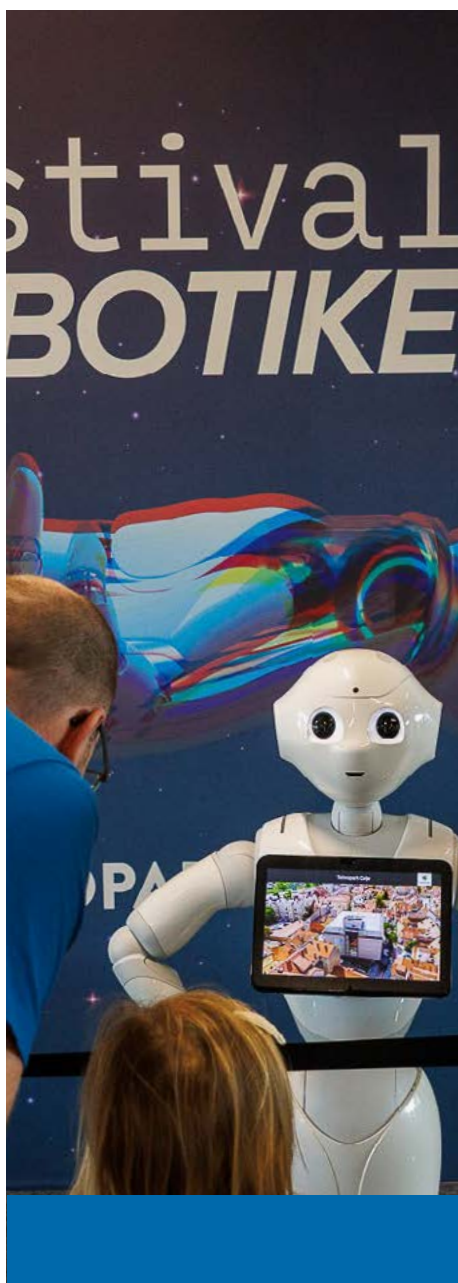
In tu je še en detalj, ki ga ne smemo pozabiti: Bajaga je bil prvi med vsemi glasbeniki, ki so nekoč nastopili na Špici, ki je – takoj po požaru – brez pomisleka rekel: »Prišel bom in igral brez honorarja.« In res je. Novembra 2006 je nastopil skupaj z mnogimi znanimi glasbeniki in športniki v dvorani Zlatorog na velikem humanitarnem koncertu za novo čolnarno. Takrat se je zbralo ogromno ljudi, srca so bila velika, energija pa nepozabna. To je Špica. To je naš klub. To je Celje.

To je Špica.
To je naš klub.
To je Celje.

Človeška prihodnost ter sobivanje z robotiko in umetno inteligenco

BESEDA: TEHNOPARK CELJE
FOTO: ARHIV TEHNOPARK CELJE

V Tehnoparku Celje so konec aprila gostili 2. Mednarodni festival robotike in umetne inteligence, kjer so skozi razstave, debate in delavnice osvetlili vlogo robotike in umetne inteligence v vsakdanjem življenju ter pomen njunega razumevanja za prihodnost.

Na festivalu so se z inovativnimi rešitvami predstavila slovenska in tuja tehnološka podjetja, raziskovalne in izobraževalne ustanove, pa tudi umetniki, ki delujejo na presečišču robotike, umetne inteligence in najsodobnejših tehnologij. Medsektorska zastopanost je obiskovalcem omogočila celovit vpogled v povezave med umetnostjo, tehnologijo, znanostjo in izobraževanjem. Da je prav razumevanje teh povezav ključno za prihodnost, je poudaril tudi Jurij Krpan, umetniški vodja Zavoda Kersnikova:

»Od nas je odvisno, ali bo superračunalnik v žepu namenjen brskanju po družbenih omrežjih ali pa ga bomo uporabili za kaj bolj kreativnega in družbeno koristnega. Mi moramo uporabljati tehnologijo – ne obratno. In zato jo moramo poznati in razumeti. Umetnost nam omogoča, da tehnologijo doživimo, jo razumemo in jo uporabimo za kakovostnejše življenje.«

O odnosu med človekom in strojem je spregovoril tudi dr. Aleš Holobar, profesor na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in elektroniko na Univerzi v Mariboru. Izpostavil je, da stroji vse bolje razumejo govor in osnovno neverbalno komunikacijo, še vedno pa ne zaznavajo ključnih fizioloških dejavnikov, kot so utrujenost, osredotočenost in čustveno stanje. Osvetlil je tudi vlogo umetne inteligence pri razumevanju človekovega izražanja in etična vprašanja, ki so ali še bodo bistvena pri oblikovanju sodobne družbe.

Festival je predstavil tudi enajst inovativnih projektov. Med njimi Malega princa – interaktivnega robota, ki so ga pod vodstvom dr. Maše Jazbec,

strokovnjakinje za robotiko in interaktivne umetnosti, razvili v Katapult robotiki in Dewesoftware. Navdih zanj so ustvarjalci črpali iz znamenitega knjižnega junaka. Robot omogoča preprost, a pomenljiv pogovor, poln modrosti in radovednosti. Njegov glas nosi odmev ustvarjalcev, njegovo telo in um pa podpis inženirjev podjetja Dewesoftware. Tehnološko dovršen sistem združuje napredno robotiko in naravno govorno interakcijo ter obiskovalcem omogoča edinstveno srečanje z Malim princem.

Kakšno vlogo ima lahko umetnost pri razumevanju robotike in vidikih simbiotičnega sobivanja, so pokazali zanimivi projekti domačih in tujih gostov. Dr. Ana Rajčević, umetnica in raziskovalka iz Bostona, združuje kiparstvo, protetiko in tehnologijo ter raziskuje, kako se stikajo umetnost, medicina in robotika. Monika Rikić iz Barcelone pa je skozi predavanje, projekt in delavnico za otroke prikazala, kako lahko z roboti in umetno inteligenco vzpostavljamo odnose – ne le kot z orodji, ampak kot z bitji z močnim »značajem« v vsakdanjem življenju.

Mednarodni festival robotike in umetne inteligence je odlično zasledoval pobudo, ki jo podpira Evropska unija prek programa Evropske pobude za mesta (EUI), v okviru katerega Mestna občina Celje sodeluje v projektu MAG-NET. Ta povezuje podjetja, organizacije in prebivalce pri iskanju inovativnih rešitev za sodobne izzive. Eden izmed njegovih ciljev je razvoj Celja v središče inovacij, trajnosti in sodelovanja, kar je festival v Tehnoparku Celje že odlično ponudil.

KO TE STRAH PRED
ŽABAMI ENOSTAVNO MINE

Urša Borlak

BESEDA: BARBARA GRADIČ OSET
FOTO: ROBI VALENTI

(Ne)Znani

Ko se pomladanske nočne temperature povzpnejo nad štiri stopinje Celzija, se na območju vodnega zajetja Zgornja Hudinja–Lahovna začne selitev dvoživk. Navadne in zelene krastače, rosnice, zelene rege in pupki se iz gozdov odpravljajo proti vodi, kjer poteka njihovo paritveno obdobje. Na poti jih ogroža promet, zato jim na pomoč priskočijo prostovoljci. Med njimi je tudi Urša Borlak, ki zavzeto skrbi, da čim več dvoživk varno doseže mrestišče.

Kaj vas je spodbudilo k delu reševanja žab?

Moja sestra je bila moja prva spodbuda, da sem pred petnajstimi leti začela s prenašanjem dvoživk na območju tako imenovanega suhega jezera Lahovna–Zgornja Hudinja. Iz čistega zanimanja sem se ji kmalu pridružila tudi sama. To so bili časi, ko sva se pred avtomobili in sprehajalci pogosto skrivali, saj so naju mnogi imeli za malo prismuknjeni, ker niso razumeli, kaj pravzaprav počneva. A največja spodbuda je bila in ostaja moja velika ljubezen do narave in živali.

Imate kakšno posebno ali ganljivo zgodbo, ki se vam je vtisnila v spomin?

Med samo akcijo se nam je zgodilo že marsikaj. Od groženj sovaščanke, da nas bo premlatila z vedrom, do prostovoljke, ki se je iz strahu pred dretjem lisic skrila v avtomobil. Akcija namreč poteka na območju, kjer se dvoživke selijo iz gozda v mrestišča oziroma vodne površine, pri čemer njihovo ustaljeno pot prečka cesta. Gozd pa zna biti zvečer precej glasen.

Meni osebno je najbolj ganljivo to, da zjutraj na cesti ni povoženih žab, ker smo jih prejšnji večer večino uspešno prenesli čez cesto. Vsak dan je nova zmaga in občutek, da s skupnimi močmi res nekaj dobrega naredimo, je neprecenljiv.

Ali ste imeli kdaj probleme prijeti žabo v roke?

Ne vem, ne spomnim se, da bi kdaj imela težave s tem. Verjetno je prvi stik z žabo vsakemu nekoliko neprijeten. Pomembno je vedeti, da niso sluzaste ali mokre, razen če so ravno na dežju ali v vodi. Ne grizejo, in tudi če te »polulajo«, kar naredijo le, kadar se počutijo ogrožene, ti zaradi tega ne bo odpadla roka.

Krastače so precej ubogljive, običajno mirno sedijo in čakajo, da jih prenesemo čez cesto. Rosnice pa so bolj poskočne in se rade izmuznejo iz roke, zato zahtevajo malo več spretnosti.

Zakaj menite, da je reševanje žab pomembno tudi širše – za naravo in skupnost?

Reševanje žab ni pomembno le za te živali, temveč ima širši pomen za celoten ekosistem in tudi za nas, ljudi. Žabe imajo v naravi ključno vlogo. Pretežno se prehranjujejo z žuželkami in jih vsako leto pojedo na milijone, s čimer pomembno pripomorejo k zmanjšanju širjenja škodljivcev in bolezni. So tudi hrana številnim drugim živalim, zato njihovo izginjanje vpliva na celotno prehranjevalno verigo. Poleg tega so dvoživke zelo občutljive na onesnaženje, saj je njihova koža prepustna in hitro absorbira strupene

snovi iz okolja. Prav zato veljajo za naravne pokazatelje zdravja okolja.

Kako vam je pri srcu, ko prihaja pomlad in veste, da bodo na cesti zopet povožene žabe, če ne boste pravočasno stopili v akcijo?

Pred leti sem prve toplejše dni v letu pričakovala s cmokom v grlu, danes pa se selitve žabic iskreno veselim. Imam odlično ekipo, na katero se lahko popolnoma zanesem, in komaj čakam, da se ponovno srečamo. Letos smo uspeli prenesti več kot 3000 žabic, na kar smo izjemno ponosni.

Ali se s tovrstnim delom spremeni odnos človeka do narave in živali?

Mislím, da moraš že v osnovi imeti rad naravo in živali, da se sploh odločiš za kaj takega. Edino, kar se sčasoma še spremeni, je to, da te strah pred žabami mine in da ti celo prirastejo k srcu.

Na kakšen način bi povabili nove prostovoljce k delu?

Pozivam vse, ki živite na območjih, kjer poteka selitev dvoživk, da si ne zatiskate oči, ampak pogumno stopite v akcijo. Selitev poteka vsak večer po mraku, največji naval pa običajno traja uro ali dve, nato se postopoma umiri. Dovolj so že odsevni jopič, čelna svetilka, vedro v roki in dobra volja.

Celje.
po moje

»Po moje bi v Celju lahko imeli
še kakšno klop ob Savinji.«

»Po moje rabimo več
dreves za senco.«

»Po moje bi bilo fino,
če uredimo novo
otroško igrišče.«

Po moje je čas, da skupaj odločimo!

Tako smo začeli in dobili neverjeten odziv – skupaj ste Celjanke in Celjani v okviru participativnega proračuna Celje po moje oddali kar 250 projektnih predlogov! Mladi ste jih prispevali še dodatnih 15.

Iskrena HVALA za to izjemno sodelovanje, zdaj pa je čas za naslednji korak – glasovanje!

SPOZNAJMO VAŠE PREDLOGE!

Največ predlogov, kar 59, se nanaša na področje družbenih dejavnosti – od idej za druženje in organizacije dogodkov do športnih in kulturnih aktivnosti. Veliko želja ste izrazili tudi na področjih prometa (38 predlogov), igral in igrišč (34 predlogov), urbanizma (34 predlogov), postavitve dodatnih košev, klopi in pitnikov (33 predlogov), urejanja poti (26 predlogov), prostega časa (17 predlogov) in razsvetljave (9 predlogov).

Mladi Celjani, vaše ideje pa so pokazale, da si želite več priložnosti

za druženje, ustvarjalnost in sprostitev – to ste izpostavili v kar 10 predlogih. Poleg tega ste poudarili potrebo po novih postajah KolesCE, igralih in novih klopeh, da bo naše mesto še prijaznejše za vas in bo še bolj spodbujalo aktivno življenje.

KAJ SE JE ZGODILO S PREDLOGI?

Vse prejete predloge sta pregledali občinska uprava in komisija za participativni proračun. Komisija je preverila, ali predlogi izpolnjujejo osnovne pogoje:

- Projekt mora biti namenjen širši javnosti.
- Izvedba mora biti v pristojnosti Mestne občine Celje.
- Projekt mora biti izvedljiv v letu 2026.
- Vrednost projekta mora biti med 1.000 in 30.000 EUR (za mlade do 10.000 EUR).
- Projekt ne sme biti v nasprotju z zakonodajo ali prostorskimi akti.
- Projekt mora biti vzdržan in ne sme povzročati nesorazmerno visokih stroškov vzdrževanja.

JANUAR
Javni poziv

FEBRUAR
**Oddaja
predlogov**

MAREC-MAJ
Pregled

JUNIJ
Glasovanje
18. – 29. 6. 2025

JULIJ
**Objava izida
glasovanja**

**Izvedba
projektov**

2025

2026

**Zdaj smo
tukaj!**

Vsi predlogi, ki so ustrezali tem
kriterijem, so se uvrstili na glasovanje.

ČAS JE ZA GLASOVANJE!

Med 18. in 29. junijem odločajte,
kateri projekti bodo uresničeni v
vaši soseski. Gre za tisto klopco, tisto
potko, tista igrala, ki bi vam prišla
prav. To je vaš trenutek, da skupaj
oblikujemo Celje!

KDAJ IN KAKO BOMO GLASOVALI?

Glasovanje bo potekalo od 18. do
29. junija 2025. Svoj glas oddajte na
www.celjepomoje.si, osebno na
Mestni občini Celje ali na sedežih
krajevnih skupnosti in mestnih četrti
v času uradnih ur.

Glasujete lahko vsi, ki ste stari najmanj
15 let in ste občani Mestne občine
Celje. Mladi med 15. in 29. letom lahko
glasujete dvakrat – enkrat za projekte
na enem od območij in posebej v
svoji skupini, skupini mladih.

Vsak izmed vas bo glasoval v
enem območju in samo enkrat, pri
čemur boste lahko oddali glasove
za več projektov na tem območju,
vendar skupna vrednost projektov,
za katere boste glasovali, ne sme
preseči 30.000 EUR.

KAJ SLEDI PO GLASOVANJU?

Izglasovane predloge bomo objavili
na spletni strani Celje po moje. V
letu 2026 bomo za izvedbo vaših
projektov namenili 250.000 EUR, pri
čemur bo za posamezne projekte
na voljo od 1.000 do 30.000 EUR.
Do konca leta 2026 bodo uresničeni
projekti polepšali naše skupno
okolje in še bolj obogatili našo
skupnost. Vi boste v tem času lahko
spremljali napredek in se veselili
rezultatov, obenem pa že razmišljali
o novih idejah za naslednji krog
participativnega proračuna.

Glasuj!

18. – 29. JUNIJ 2025

**IZBERITE PROJEKTE.
ODDAJTE SVOJ GLAS.
SOOBLIKUJTE CELJE
PO SVOJE.**

Spremljajte spletno stran
celjepomoje.si in družbena
omrežja Mestne občine
Celje, kjer bodo na
voljo vse informacije o
participativnem proračunu.

Pozdravljen, Şahin,

moje ime je Esra. Prihajam iz Turčije in v Celju živim že sedem let. Sem me je pripeljala ljubezen, ostala pa sem zaradi vsega, kar sem odkrila na poti.

Celje je mirno in tiho mesto. Je zeleno, varno, obvladljivo – in čudovito za življenje. Hitro sem se počutila kot doma. Mesto ima svoj miren ritem, ki ti daje svobodo, razmislek in možnost za osebno rast.

Na začetku ni bilo lahko najti službe, zato sem se odločila, da jo ustvarim sama. Tako se je začel La Muci Design, majhen ustvarjalni studio tukaj v Celju, kjer oživljam svoje ilustracije. Kar se je začelo kot osebna strast, je preraslo v nekaj večjega – danes moje delo razveseljuje ljudi po vsem svetu. Počutim se ponosno in hvaležno, da lahko delam to, kar imam rada. V mestu, kjer se spodbuja tako trud kot navdih.

Zdaj, ko imam majhnega sina, so moji dnevi še bolj polni življenja. Skupaj kolesariva, hodiva na dolge sprehode, obiskujeva igrišča in poleti pojemo (pre) veliko sladoleda. To je tista preprosta sreča, ki ostane s teboj.

Zelo me je ganila zgodba o otrocih iz Gaziantepa, ki prihajajo na obisk v Celje. Upam, da se domov vrnejo s čudovitimi spomini – in morda tudi z občutkom, da so bili toplo sprejeti. Kot sem bila nekoč jaz.

Z veseljem bi izvedela več o tvoji povezavi s Celjem. Kaj ti je ob obisku Celja najbolj všeč?

Lepo te pozdravljam

Esra Dagtekin Mirt

FOTO:
OSEBNI ARHIV

Draga Esra,

FOTO:
OSEBNI ARHIV

moje ime je Şahin Çetin in že 16 let opravljam funkcijo direktorja za pobratene odnose v Mestni občini Gaziantep. Prejel sem tvoje prijazno sporočilo in z veseljem bom delil svoje misli o Celju.

Celje in Gaziantep sta pobrateni mesti od leta 2011. Skupaj smo izvedli številne uspešne projekte, ki mladim in študentom omogočajo izmenjave – na primer obrt izdelovanja mozaikov, umetniške razstave, glasbeno sodelovanje, športne dejavnosti in sejme.

Naše zadnje sodelovanje je bilo Mednarodno mladinsko taborjenje, ki smo ga organizirali med 15. in 22. majem 2025 v Gaziantepu, ob dragocenem prispevku skavtov iz Celja in drugih pobratenih mest.

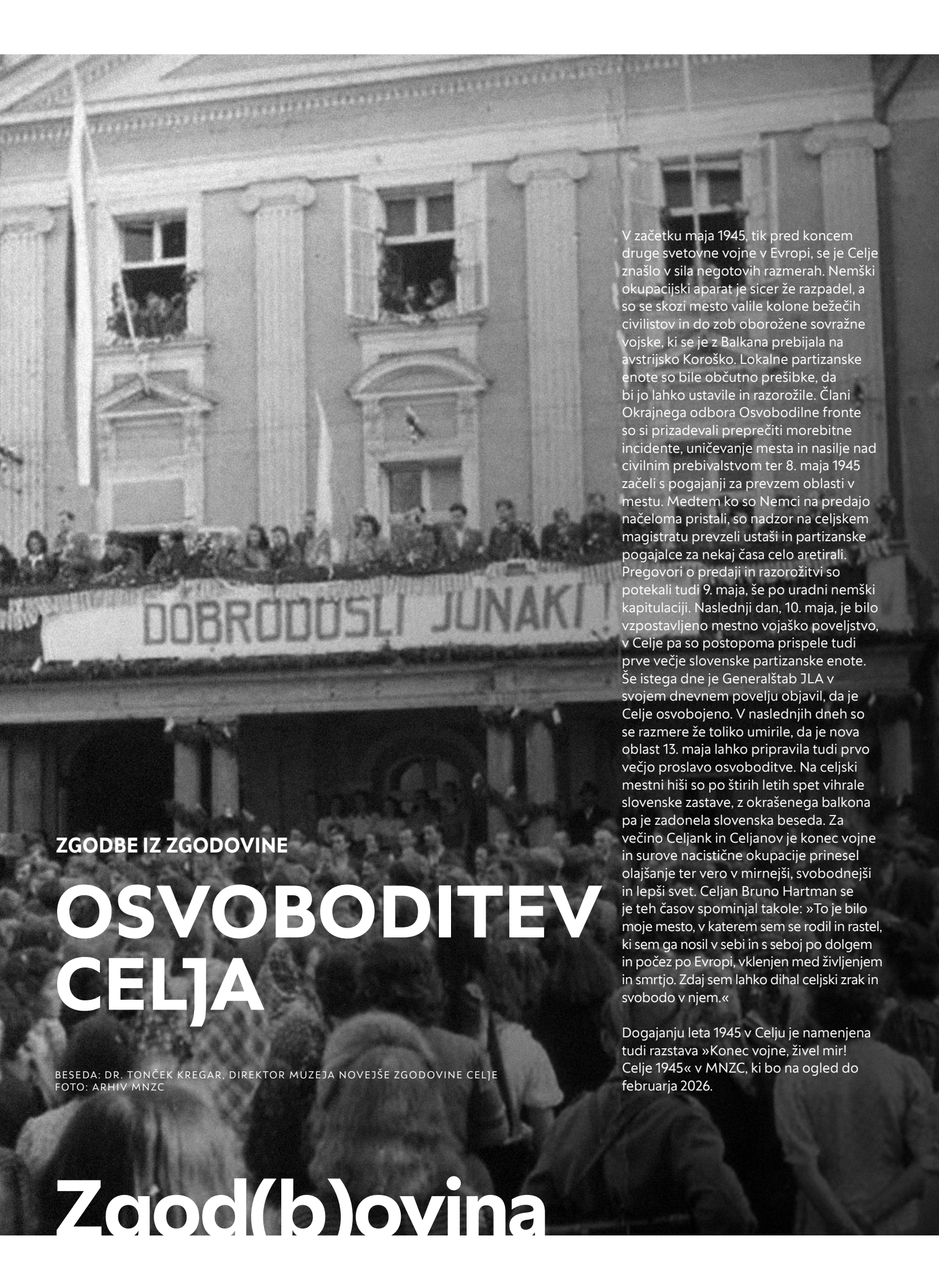
Tudi sam sem bil že v Celju in vedno znova me navdušita narava in prijaznost ljudi. Med najlepšimi kraji v Celju mi je mozaik, ki ga je mestu podaril Gaziantep, saj simbolizira močno in trajno vez med mestoma. Vsakemu obiskovalcu priporočam, da ga obišče. Si ga ti morda že?

Gaziantep bo vedno z veseljem sprejel goste iz Celje. Naša kultura, gastronomija in gostoljubnost bodo zagotovo vse navdušili. Tudi tebi iz srca želim, da nas obiščeš.

Lep pozdrav iz Gaziantepa!

Şahin Çetin

Naj ti povem

ZGODBE IZ ZGODOVINE

OSVOBODITEV CELJA

BESEDA: DR. TONČEK KREGAR, DIREKTOR MUZEJA NOVEJŠE ZGODOVINE CELJE
FOTO: ARHIV MNZC

V začetku maja 1945, tik pred koncem druge svetovne vojne v Evropi, se je Celje znašlo v sila negotovih razmerah. Nemški okupacijski aparat je sicer že razpadel, a so se skozi mesto valile kolone bežečih civilistov in do zob oborožene sovražne vojske, ki se je z Balkana prebijala na avstrijsko Koroško. Lokalne partizanske enote so bile občutno prešibke, da bi jo lahko ustavile in razorožile. Člani Okrajnega odbora Osvobodilne fronte so si prizadevali preprečiti morebitne incidente, uničevanje mesta in nasilje nad civilnim prebivalstvom ter 8. maja 1945 začeli s pogajanjem za prevzem oblasti v mestu. Medtem ko so Nemci na predajo načeloma pristali, so nadzor na celjskem magistratu prevzeli ustaši in partizanske pogajalce za nekaj časa celo aretirali. Pregovori o predaji in razorožitvi so potekali tudi 9. maja, še po uradni nemški kapitulaciji. Naslednji dan, 10. maja, je bilo vzpostavljeno mestno vojaško poveljstvo, v Celje pa so postopoma prispele tudi prve večje slovenske partizanske enote. Še istega dne je Generalštab JLA v svojem dnevnem povelju objavil, da je Celje osvobojeno. V naslednjih dneh so se razmere že toliko umirile, da je nova oblast 13. maja lahko pripravila tudi prvo večjo proslavo osvoboditve. Na celjski mestni hiši so po štirih letih spet vihrale slovenske zastave, z okrašenega balkona pa je zadonela slovenska beseda. Za večino Celjank in Celjanov je konec vojne in surove nacistične okupacije prinesel olajšanje ter vero v mirnejši, svobodnejši in lepši svet. Celjan Bruno Hartman se je teh časov spominjal takole: »To je bilo moje mesto, v katerem sem se rodil in rasel, ki sem ga nosil v sebi in s seboj po dolgem in počez po Evropi, vklenjen med življenjem in smrtjo. Zdaj sem lahko dihal celjski zrak in svobodo v njem.«

Dogajanju leta 1945 v Celju je namenjena tudi razstava »Konec vojne, živel mir! Celje 1945« v MNZC, ki bo na ogled do februarja 2026.

Zgod(b)ovina

70 let ognjenega poguma

BESEDA: KRISTJAN PAREŽNIK,
VODJA GASILSKEGA ODDELKA
FOTO: ARHIV

Poklicni gasilci Celja že sedem desetletij bdijo nad varnostjo mesta in njegovih prebivalcev. Njihovo delo se ne meri le v številu intervencij, temveč v rešenih življenjih, zaščitnem premoženju in pomirjenih srcih. Danes Poklicna gasilska enota Celje izvede več kot 800 intervencij letno – in prav nobena ni enaka. Posredovanja obsegajo vse od gašenja in reševanja ob požarih, reševanja ob prometnih nesrečah, posredovanja pri nesrečah z nevarnimi snovmi, reševanja na tekočih in stoječih vodah ter posredovanja v avtocestnih predorih do najrazličnejše oblike tehnične pomoči drugim službam.

Zgodovinski utrip

Mesto ob Savinji je skozi svojo bogato zgodovino doživelo številne požare. Najstarejši znani sega v leto 1448, v čas Celjskih grofov. Največji požar pa je izbruhnil na veliki četrtek, 5. aprila 1798, ko je zagorelo v minoritskem samostanu. Požar naj bi, kot pravi legenda, povzročilo samostansko dekle med peko rib. Pobuda za ustanovitev prostovoljne gasilske enote v Celju sega v leto 1868 – podal jo je občinski odbornik Maks Stepišnik. Po večmesečnih prizadevanjih in zbiranju prostovoljnih prispevkov je bila avgusta 1871 v Celju uradno ustanovljena požarna bramba.

Po drugi svetovni vojni so se Celjani soočali z vedno večjimi izzivi varovanja pred naravnimi nesrečami. Povodenj junija 1954 je razkrila, kako nujna je profesionalna gasilska enota. Savinjski vestnik takrat poroča »o noči groze in razdejanja« ter »o nesreči, ki je zahrbtno zadela speče Celjane«. Leta 1955 je bil ustanovljen prvi poklicni gasilski vod, ki je deloval v okviru Prostovoljnega gasilskega društva Celje, kar velja za začetek organiziranega poklicnega gasilstva v mestu. Tri leta pozneje je nastala samostojna poklicna gasilska četa z 22 člani.

Od skromnih začetkov do sodobnega zavoda

Leta 1961 so se gasilci preselili v nov gasilski dom, kar je omogočilo razvoj kadrov in širitev dejavnosti. Enota se je preoblikovala v Zavod za požarno varnost, kjer so zaposlili tudi strokovnjake za preventivo. V desetih

Gasilski dom ob selitvi leta 1961

Prvi poklicni gasilski vod 1955

„Njihovo delo se ne meri le v številu intervencij, temveč v rešenih življenjih, zaščitenem premoženju in pomirjenih srcih.“

letih so opravili več kot 620 intervencij, kar je bistveno povečalo zaupanje občanov.

Gasilski dom ob selitvi leta 1961

Leta 1974 je enota postala Zavod za požarno, reševalno in tehnično službo Celje. Takrat je bilo zaposlenih že 32 gasilcev in 10 delavcev v dnevni službi. V 70. letih so posredovali več kot stokrat letno, v 80. letih pa se je začel tehnični preporod – pridobili so najnaprednejša gasilska vozila v državi.

Vaja, znanje in priprava

Ob 30-letnici delovanja so pripravili slavnostno sejo, akademijo in veliko gasilsko vajo v središču mesta. Gasilska vaja leta 1985 na Trgu V. kongresa (danes Prešernova ulica) je združila enoto, civilno zaščito in prostovoljce.

Jeseni 1990 so Celje prizadele hude poplave – gasilci so skupaj z vojaki in civilno zaščito odigrali ključno vlogo.

Gasilska vaja v 90 letih

Garaža ob uselitvi 1961

Podobna ujma je mesto znova zajela leta 1998. To sta bili preizkušnji, ki se ju Celjani še danes dobro spominjajo.

Z letom 1994 se je enota preimenovala v Javni zavod za požarno, reševalno in tehnično službo Celje. Leta 2005 so ob praznovanju 50-letnice posodobili vozni park: kupili so vozilo za posredovanje v predorih, novo avtocisterno in reševalni čoln ter se preimenovali v Poklicno gasilsko enoto Celje.

In danes ...

»Naša dejavnost danes ostaja enaka kot ob ustanovitvi – rešujemo življenja, varujemo premoženje in skrbimo za okolje. Ponosni smo na svojo moderno, dobro opremljeno enoto,« pravi direktor poveljnik PGE Celje, Boris Žnidarko.

Od garaže do sodobne enote

Na starih fotografijah vidimo prvo garažo iz leta 1961. Danes na Dečkovi cesti stoji sodobno opremljena enota. Povprečna starost vozil v enoti je pod

osem let, kar omogoča hitro, varno in učinkovito posredovanje.

Tehnika in tradicija z roko v roki

Ob najsodobnejših vozilih in opreми PGE Celje ohranja tudi svojo dediščino. Obnovljena avtolestev iz leta 1930 danes stoji kot simbol spoštovanja do preteklosti.

Ob 70. jubileju

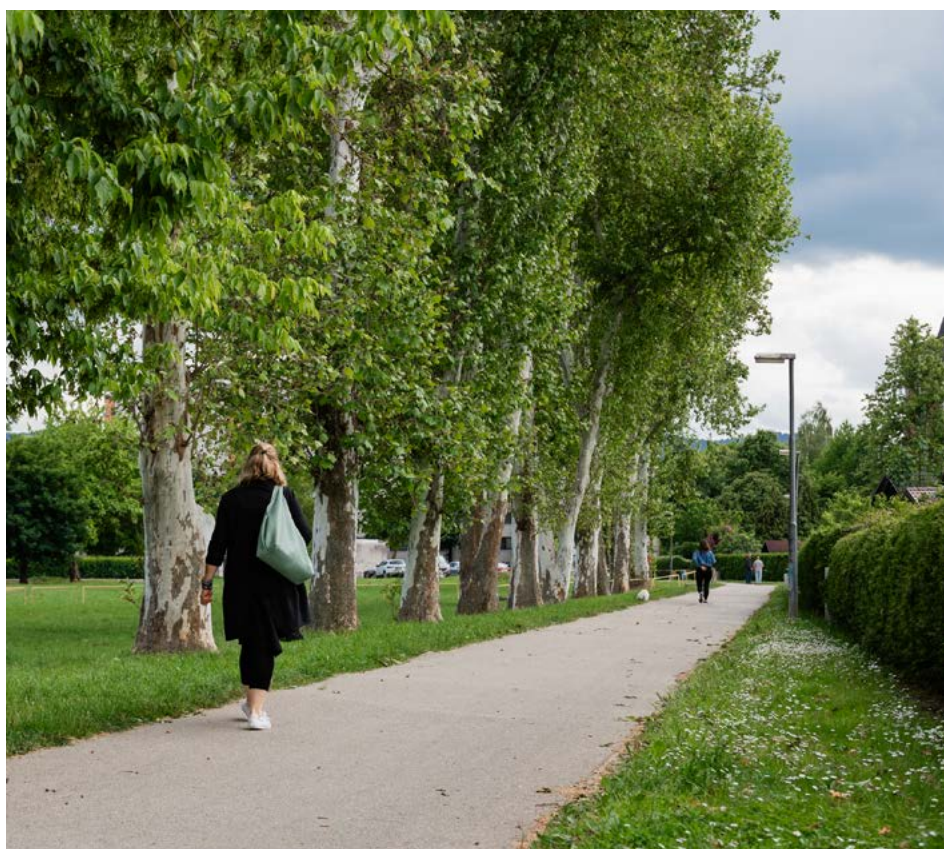
Letos Poklicna gasilska enota Celje praznuje 70 let neprekinjenega, strokovnega in predanega dela. Obeležili ga bodo 20. junija s slavnostno akademijo. »To bo praznik vseh nas – vseh Celjanov, ki vemo, da nikoli nismo sami, ko zagori, poplavi ali življenje obvisi na nitki,« sporočajo bralcem Časo.pisa ob tej pomembni obletnici.

Poklicna gasilska enota Celje je danes organizirana kot osrednja gasilska enota v Mestni občini Celje z 61 zaposlenimi, med njimi je 52 poklicnih gasilcev. Kot enota širšega pomena posreduje v 14 občinah celjske regije.

Od dveh vasic do mestne četrti

MČ Hudinja

Če bi reka Hudinja znala govoriti, bi nam morda najprej pripovedovala o dveh vasicah, ki sta zrasli ob njenem bregu – Zgornji in Spodnji Hudinji. Danes ju večina pozna kot del Celja, a starejši prebivalci še vedno ločijo med »zgornjo« in »spodnjo«. V imenu Hudinja odzvanja stoletja dolga zgodovina: prvič je bila omenjena že leta 1025 kot Chodinia, pozneje tudi kot Kötting – ime, ki se je obdržalo še v času druge svetovne vojne, ko je bila Spodnja Hudinja v dokumentih zapisana kot Unterkötting.

Tam, kjer reka izvira izpod Pohorja, je že okoli leta 1500 stala kmetija gruntarja Kotnika, imenovana »im Winkhl«. Mogli bi torej tudi domnevati, da se je Hudinja imenovala Kotinja: pritekajoča iz Kota.

Danes sodobna Hudinja nima več veliko skupnega s svojimi pohorskimi začetki. Po drugi svetovni vojni je začelo nastajati novo mestno naselje. Najprej so zrasle individualne hiše, sledili so bloki. Osnovna šola Hudinja je bila zgrajena leta 1959, v naslednjih desetletjih pa so se vrstile

stanovanjske zgradbe, ki so v 80. in 90. letih ustvarile podobo spalnega naselja. Ob prelomu tisočletja so se pojavila tudi večja nakupovalna središča.

V osemdesetih letih sta na Hudinji hišo zgradila tudi Srečko Čater, predsednik MČ Hudinja, in njegova žena. Danes pravi, da je njihova ulica še vedno deloma »spalna«: »Vsi moji sosede so starejši od osemdeset let. V hišah živijo starejši, v blokih mlajši. Bloki iz sedemdesetih let nimajo dvigal, kar je za starejše veliko breme.« Najaktivnejše

društvo je društvo upokojencev: »Igramo karte, šah, imamo rusko kegljišče. Letos smo uspeli organizirati srečanje krajanov, starejših od osemdeset let.« Predsednik pove tudi nekaj o željah za prihodnje: »Želimo obnoviti trg ter postaviti nove klopi in dodatne koše. Dvakrat na teden pometam na tem trgu, saj ljudje žal za sabo puščajo smeti. Tukaj je blizu trgovina.«

Velik izziv je pasivnost ljudi: »Pet let smo lobirali za asfaltiranje Žagarjeve ulice, a ko je bilo vse pripravljeno, se je ustavilo,

ker se niso vsi stanovalci strinjali. Če bi se prej uskladili, bi to že bilo urejeno.« Dodaja, da je vsak torek med 9. in 11. uro na voljo v pisarni MČ Hudinja za predloge in pobude.

V marsičem pa stanovalci aktivno sodelujejo; tako so podali pobudo za podaljšanje priljubljene pešpoti po Hudinji. Mestna četrt je posledično ob njej postavila več košev za smeti.

Tatjana Cvirn, ki na Hudinji živi že več kot tri desetletja, pravi. »Ob selitvi je bila to umirjena primestna soseska s številnimi starejšimi bloki in vrstnimi hišami ter z dovolj zelenja vmes, da mi je bila všeč. Veseli nismo bili le večjega stanovanja, pač pa tudi dejstva, da sta bila čez cesto tako vrtec kot šola. Takrat smo imeli na Hudinji celo svojo bančno poslovalnico, lekarno in pošto. Danes je ostala le še slednja, še vedno pa imamo bankomat in trgovino!«

A kot je dodala, dve liniji Celebusa omogočata enostaven dostop do mestnega središča in nakupovalnih centrov. Parkiranje ostaja pereč problem. »Zaradi obiskovalcev dveh gostinskih lokalov v ulici vse težje najdemo prosto mesto. Kljub temu si

Leta 1977 se je večina krajanov KS Gaberje – Hudinja odločilo za dve samostojni krajevni skupnosti, Gaberje in Hudinja.

“Leta 1977 se je večina krajanov KS Gaberje – Hudinja odločilo za dve samostojni krajevni skupnosti, Gaberje in Hudinja. S 1. 7. 1978 je KS Hudinja začela tudi operativno delovati kot samostojna temeljna samoupravna skupnost krajanov. 1.1.1999 se je KS Hudinja preimenovala v Mestno četrt Hudinja.”

ne želim, da bi parkirišča širili na račun zelenih površin. Razveselila sem se, ko so pred časom Zelenice posadile nekaj novih dreves. Sicer pa je na Hudinji veliko možnosti za sprehode v naravo tako čez Golovec ali proti Lahovni kot naprej proti Šmartinskemu jezeru.«

Za dobro življenje na Hudinji že dolga leta skrbita OŠ Hudinja in njen dolgoletni ravnatelj Jože Berk. »Šole je od ustanovitve leta 1959 pomemben del mestne četrti, saj je bila vseskozi vpeta v dogajanje v tem delu Celja. Vključeni smo v kulturne in druge dogodke, sodelujemo s starši in krajanji. Zato vandalizma praktično ne poznamo.«

V začetku leta je bilo z občinskimi financami obnovljeno športno igrišče pri šoli, ki je lani dobilo novo podobo in postalo bogatejše še za sodobno tribuno na severni strani. »Vesel sem,

da je prenovljeno igrišče pogosto in množično v uporabi – ne samo s strani naših učencev, ampak tudi s strani krajanov v rekreativne namene. Novo igrišče ima zdaj zelo lepo podobo in se lepo vključuje v zeleno okolico šole, ki ji na naši šoli namenimo zelo veliko pozornosti in smo nanjo ponosni. Že od nekdaj velja, da je park pri Osnovni šoli Hudinja zelo lep in urejen in to tradicijo bomo seveda nadaljevali.«

V hudinjsko šolo hodijo tudi otroci Katarine Gradišnik, ki na Hudinji živi že od otroštva. »Z mojem sva si v hiši mojih staršev uredila stanovanje, kar nama je omogočilo lažji začetek. Imamo nekaj igral doma, javne površine uporabljamo le občasno. Menim, da je igral za najmlajše dovolj, pogrešam pa površine za večje otroke – kot so pumptrack, motorični park, trim steza.«

Zgornja Hudinja oziroma Lahovna je dom Urše Borlak že od nekdaj. »Na Hudinjo sem hodila v vrtec in osnovno šolo, tam sem se prvič zaljubila, prvič padla s kolesom, skupaj s prijatelji raziskovala vaške gozdove in opazovala živali. V naši vasi se je v zadnjih letih povečalo število prebivalcev, s tem pa tudi število avtomobilov na vaški cesti. Pogosta prehitra vožnja povzroča med krajanji občutek negotovosti in skrbi za varnost.«

Katarina Gradišnik doda še misel, ki povzame marsikaj: »Na Hudinji imamo prijatelje, znance, skoraj vse na dosegu roke – in bližino avtoceste, ko želimo pobegniti od vsakdanje rutine. Radi živimo tukaj.«

082 052 466 | info.zelenice@celje.si
zelenice.si | FB Javno podjetje Zelenice

Cvetoče, zeleno, čisto, urejeno

Skrb za lepo z znanjem in kakovostjo

ZELENE POVRŠINE - VRTNARSTVO - ČIŠČENJE
- MANJŠA GRADBENO-OBRTNIŠKA DELA -
POKOPALIŠKA IN POGREBNA DEJAVNOST

Nagradni sudoku

Navodila nagradne igre so
navedena na strani 2 spodaj.

	4			3	1	5	6	
							4	2
8			2		5			
3	1	2	4				8	
9		8		2		7		
		4			3	2		9
7		1		5	4	9	2	
	3		7		2	8	5	
5				1	9			3

6	2				1	3	5	
3	7	4		5	6			
	5			4				2
	1		7		4			
		6	1	3				
				9				
		3			5	6	7	8
7	9	1		8		2		

Prostor, ki povezuje mesto

Z druge strani

V ZPO Celje skrbimo za objekte, ki vsak dan soustvarjajo utrip mesta – športna igrišča, dvorane, nogometni stadion, parkirišča in Celjsko kočo. To so prostori, kjer Celjani tečejo, igrajo in navijajo, kjer se družine sprehajajo in kjer se pišejo zgodbe uspeha tako vrhunskih športnikov kot rekreativcev.

Kot direktorica čutim veliko odgovornost. Upravljanje teh objektov niso le logistika, številke in urniki – gre za ustvarjanje pogojev za kakovostno življenje v mestu. Gre za to, da se mladi športniki razvijajo v varnem in urejenem okolju. Da imajo obiskovalci dogodkov dober občutek, ko pridejo na tekmo. In da se prebivalci lahko zanesejo, da bo infrastruktura delovala – tiho, zanesljivo, brez zapletov.

Leto dni je minilo, odkar sem prevzela vodenje podjetja. V tem času je za nami več pomembnih investicij. Stadion Z' dežele smo skupaj z Mestno občino Celje obnovili, da zadostuje vsem najvišjim standardom zahtevne kategorizacije UEFA, kar pomeni, da smo lahko Celjanke in Celjani letos ob izjemnih igrah našega nogometnega kluba v evropski Konferenčni ligi uživali doma, v Celju. Na območju Olimpa začnemo z ureditvijo nove nogometne površine, s katero odgovarjamo na dolgoletne potrebe po prostoru za treninge mlajših nogometašev. V dvorani Golovec bomo poleti temeljito obnovili vse sanitarije. To je poseg, ki ga marsikdo na prvi pogled ne opazi, a bistveno dvigne kakovost uporabe za tisoče obiskovalcev letno – predvsem tudi za gibalno ovirane obiskovalce, za katere

bomo uredili povsem nove prostore. V zimskem času smo prenovili tudi adrenalinski park pri Celjski koči, ki je zdaj varnejši, bolj urejen in znova primeren za šole v naravi, tabore in seveda individualne obiskovalce. Na letnem kopališču smo poskrbeli za več sence ob otroškem bazenu, nabavili nove ležalnike, v sklopu sanacije strojnice obnavljamo kompenzacijski bazen. Vse svoje objekte smo opremili z elektronskim sistemom pristopa, ki omogoča napredne možnosti upravljanja pristopa do objektov.

Verjamem, da kakovost upravljanja niso zgolj velike investicije, temveč tudi skrb za detajle. Čista garderoba, dobro označeno parkirišče, urejen vhod. To so stvari, ki naredijo razliko med površnim upravljanjem in odnosom, ki ga uporabniki začutijo.

Veseli me, da se odnos ljudi do našega podjetja spreminja. Slišimo več pohval kot nekoč – kar ni samoumevno. Tudi zato iščemo nove poti povezovanja: od sodelovanja z društvi in šolami do projektov, kot sta bila hackathon na Celjski koči ali projekt pri Šmartinskem jezeru, kjer smo skupaj z različnimi sodelujočimi iskali ideje za prihodnost teh dveh turistično-rekreativnih biserov Celja.

Moje vodilo je preprosto: upravljamo prostore, ki povezujejo mesto. In čeprav so objekti fizični – betonski, asfaltni, leseni –, je njihova vrednost v ljudeh, ki jih uporabljajo. Zato bomo tudi v prihodnje vlagali v razvoj in urejenost z mislijo na to, kaj mesto res potrebuje.

Moje vodilo je preprosto: upravljamo prostore, ki povezujejo mesto.

Poletje v Celju

do oktobra 2025

Veronika Deseniška – 600 let spomina

Celjski grad | Muzikal Veronika Deseniška
27. in 28. 6. ter 3. in 4. 7., ob 21.00, literarni pogovori, projekcija filma Friderik in Veronika, kostumirana vodenja, lutkovna predstava ... | Organizator: Zavod Celeia Celje

Junij in julij

Aktivnosti v Večgeneracijskem centru Socio

VGC Socio, Gosposka ulica 3
Udeleženci skupaj odkrivajo, kako živeti zdravo, kakovostno in povezano. Organizirajo delavnice, pohode, sproščanje, pogovore ...
Informacije: socio-vgc.si, Prijave: sociovgc@gmail.com
Organizator: VGC Socio, Društvo za kakovostno staranje Dren

Petek, 6. junij, 19.00

Odprtje razstave JUDIT SCHULLER: Mame na Himalaji

Likovni salon | Umetniška praksa Judit Schuller je prepletena z njenim življenjem. V središču njene samostojne razstave je izkušnja materinstva. | Organizator: Center sodobnih umetnosti

13., 14. in 17. junij, 19.30

Malomeščanska svatba

Veliki oder, SLG Celje | Komična enodejanka, ki brezkompromisno razkriva lažen svet malomeščanskega blišča.

19. in 20. junij ter

26., 27. in 28. avgust, 19.00

3JA!

Različne lokacije po mestu | Gledališko-glasbeni ambientalni omnibus, v katerem naše knežje mesto postane prostor gledališča. | Organizator: SLG Celje

Sobota, 21. junij, 15.00–19.00

Zabava ob 30. rojstnem dnevu Hermana Lisjaka

Muzej novejšje zgodovine Celje | Gledališke in plesne predstave za Hermanove prijatelje, koncert Adija Smolarja, obisk prijateljice Pike, poslikave obraza, sladka presenečenja in pisani baloni.

Sobota, 21. junij, 17.00

Kokkola

Veliki oder, SLG Celje | Arktična tragikomedija, postavljena v finsko mesto na robu sveta.

Sobota, 21. junij,

18.00–00.00

Poletna muzejska noč

Pokrajinski muzej Celje in Muzej novejšje zgodovine Celje | Javna vodstva, prost vstop v razstavišča celjskih muzejev, spremljevalno dogajanje.

Sreda, 25. 6.–nedelja, 31. 8.,

10.00–17.00

Poletne počitnice

Tehnopark Celje | Tematske delavnice ob srednjeveških torkih, ustvarjalnih sredah, tehničnih četrtkih, detektivskih petkih, naravoslovnih sobotah in inženirskih nedeljah.
Urnik pogledj na: www.tehnopark.si

Petek in nedelja, 27. in 29. junij

Državno prvenstvo v cestnem kolesarstvu Celje 2025

27. 6.: vožnja na čas v dvorani Golovec
29. 6.: cestna dirka s startom na Trgu celjskih knezov | Organizator: Kolesarska zveza Slovenije, Mestna občina Celje

30. junij–8. avgust

Aktivne počitnice

Krajevne skupnosti in mestne četrti
Aktivne in zabavne počitniške dejavnosti za otroke | Organizator: Celjski mladinski center, Mestna občina Celje

Nedelje v juliju in avgustu

Javna vodstva

Knežji dvor, Stara grofija, Galerija sodobne umetnosti | Javna vodstva po razstaviščih Celeia – mesto pod mestom in Grofje Celjski, Celjski strop s kulturnozgodovinsko razstavo in Alma M. Karlin – Poti

10., 17. in 24. julij,

10.30–12.00

Poletne ustvarjalne delavnice

Center sodobnih umetnosti | V Veronikinem letu so delavnice povezane z zgodbo Veronike Deseniške. | Obvezne prijave: muzej@pokmuz-ce.si

Četrtek, 10. julij, 20.00

Tomislav Bralić in Klapa Intrade

Celjski grad | Tradicionalni koncert in turneja ob 40-letnici delovanja Klope Intrade.
Organizator: Zavod Celeia Celje

18. in 24. julij ter 1. in 8. avgust

Filmski teden Evrope

Celjski mladinski center | Organizator: EUROPE DIRECT Savinjska, Celjski mladinski center

8. do 22. avgust

Festival SEVIQC

Narodni dom, Stolna cerkev sv. Danijela, Glasbena šola Celje, Stara grofija, Knežji dvor
Festival stare glasbe z najuglednejšimi umetniki in vrhunskim programom v historični izvajalski praksi, ki se izvaja le v prostorih slovenske kulturne dediščine.
Organizator: Zavod Ars Ramovš in Zavod Celeia Celje

Četrtek in petek,

21. in 22. avgust, 19.00

Celjski vsi, potopitveno gledališče

Celjski grad | Edinstvena izkušnja in zgodba Celjskih grofov v plesno-gledališki adaptaciji v objemu največjega srednjeveškega gradu v Sloveniji. | Organizator: Zavod Celeia Celje

25.–27. avgust

Kreativni inkubator 2025

Celjski mladinski center | Dnevi dobrih praks, kreativnosti, znanja in navdiha.
Organizator: EUROPE DIRECT Savinjska, Celjski mladinski center, V. S. Styling

Petek in sobota,

29. in 30. avgust

FUL FEST 2025

Celjski mladinski center | FUL okusna ulica, Vlado Kreslin in Mali bogovi, MRFY, EMKEY in muzičari, LPS, LEOPOLD I. in Amy's Escape. | Organizator: Celjski mladinski center, EUROPE DIRECT Savinjska

Sobota in nedelja,

30. in 31. avgust

Srednjeveški dan

Celjski grad | Vpogled v zgodbe Celjskih grofov in življenje na gradu od 14. do 16. stoletja. | Organizator: Zavod Celeia Celje

Po moje je čas, da skupaj odločimo!

Od 18. do 29. junija odločaj, kateri
projekti bodo uresničeni v tvoji soseski.

Gre za tisto klopco, tisto potko,
tista igrala, ki bi ti prišla prav.

celjepomoje.si

Glasuj!

